

SENTÈNCIA 2000-21 DE 20 DE JUNY DE 2000

TRIBUTS. La llei no atribueix cap competència als Quarts en matèria tributària.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. J.G.F. va interposar recurs contra la desestimació per silenci del recurs d'alçada de 17 de febrer de 1998 formulat contra l'acte de liquidació de les taxes de modificació de projecte i de canvi de destinació d'un edifici en construcció a Ordino en data 2 de gener de 1998.

2.- En la sentència de 24 de novembre de 1999, el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda formulada pel Sr. J.G.F. i ha declarat nul de ple dret l'avís del Quart d'Ordino de data 18 de febrer de 1998 concernent a l'apartat "Demandes de construcció" i ha declarat nuls de ple dret els actes administratius de liquidació de tributs i imports practicats pel Comú d'Ordino per compte del Quart d'Ordino en data 3 d'octubre i 10 de desembre de 1997. El Tribunal de Batlles ha desestimat l'existència de responsabilitat patrimonial solidaria del Comú i del Quart d'Ordino.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 1 de febrer de 2000, el Comú i el Quart d'Ordino manifesta principalment :

- que la sentència declara la nul·litat d'una part de l'Avís del Quart de data 18 de febrer de 1998, el qual mai pot haver servit de base per a les liquidacions impugnades, les liquidacions que impugna l'agent es van fonamentar en l'Avís del Quart d'Ordino de data 18 de febrer de 1991.

- que l'existència dels usos i costums que autoritzaven la percepció dels tributs pel Quart no es pot posar en dubte, i l'article 84 de la Constitució "preveu expressament que les lleis tindran en compte, és a dir, hauran de respectar els usos i costums per determinar la competència del Quarts, és a dir les competències que, tradicionalment han vingut tenint".

En conclusió, l'apel·lant diu que el Quart tenia i té competència per establir i percebre els tributs que impugna l'agent, excepte en allò que fa referència a l'import de 53.020 pessetes percebudes pel Quart en concepte de "modificació del projecte amb decret 72/96".

4.- En la seva contesta de data 7 de febrer de 2000, el Sr. J.G.F. diu principalment:

- que la confirmació o no de la nul·litat de ple dret de l'Avís del 18 de febrer de 1998 no ha de tenir cap efecte sobre l'anul·lació de l'acte administratiu del tribut que constituïa l'objecte de la demanda.

- que els Quarts, a diferència dels Comuns, no han tingut històricament la capacitat de percebre tributs, i no considera provada l'existència d'un tal costum.

- que l'article 37 de la Constitució si que estableix de forma positiva i clara una reserva de llei per a la creació de tributs i l'article 84 de la Constitució es limita a remetre a la Llei la regulació dels Quarts, tampoc no conté la Constitució cap article que atribueixi cap competència (ni fiscal ni de cap altra classe) als Quarts, sinó que ho deixa en tot cas a la llei ordinària.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- En aquest cas, el Sr. J.G.F. ha pagat dos tributs al Quart d'Ordino: el primer d'un muntant de 53.020 pessetes (rebut de 3 d'octubre de 1997, veure foli 8) i el segon d'un muntant de 1.946.310 pessetes (rebut de 10 de desembre de 1997, veure foli 9). Després de la sentència de primera instància només s'ha discutit el segon. En efecte, el Comú i el Quart d'Ordino han acceptat l'anul·lació del tribut de 53.020 pessetes.

L'objecte del litigi consisteix en determinar si el Quart d'Ordino era competent per percebre el tribut de 1.946.310 pessetes.

Tercer.- Resulta de la instrucció que els dos tributs s'han cobrat en aplicació d'un decret del Quart de 18 de febrer de 1991 (publicat al BOPA núm. 10 del 6 de març de 1991). Aquest decret va ésser derogat i substituït per l'Avís del 18 de febrer de 1998 (publicat al BOPA el 4 de març de 1998, núm. 10 de 1998).

En el seu recurs de primera instància, el Sr. J.G.F. es limita a demanar l'anul·lació dels dos tributs. Ara bé, en la sentència el Tribunal de Batlles ha anul·lat l'Avís del Quart d'Ordino de data 18 de febrer de 1998 (punt segon). El Tribunal per tant ha resolt "ultra petita" i la sentència s'ha d'anul·lar en aquest punt.

Aquesta Sala ha d'examinar per tant la legalitat del tribut d'1.946.310 pessetes des del punt de vista de les normes en vigor al moment del fet generador d'aquest tribut, l'any 1996.

Quart.- La competència del Quart s'ha d'apreciar en funció de les disposicions constitucionals i de la Llei qualificada de delimitació de competències dels Comuns.

Les disposicions constitucionals pertinents són els articles 84 i 37.

L'article 84 disposa: "Les lleis tindran en compte els usos i costums per determinar la competència dels Quarts i dels Veïnats, així com les seves relacions amb els Comuns". Aquest text es limita a atribuir a la llei la competència per determinar les

competències dels Quarts. És a dir que la Constitució no fixa ella mateixa aquestes competències, sinó que les remet expressament a una llei. La Constitució dona simplement una indicació d'ordre general al legislador indicant que en aquesta llei es "tindran en compte els usos i costums". Aquest text no produeix l'efecte de mantenir en vigor eventuais costums anteriors, i només preveu que una llei haurà de precisar la competència dels Quarts. Ara bé, una tal llei no ha estat encara promulgada.

L'article 37 de la Constitució consagra el principi de "reserva de llei en matèria tributaria". Segons aquest text: "Totes les persones físiques i jurídiques contribuiran a les despeses públiques segons la seva capacitat econòmica, mitjançant un sistema fiscal just, establert per la llei". El Tribunal Constitucional ha donat una interpretació extensiva d'aquest article: "I d'una manera especial, la reserva de llei es insalvable, pel que fa a la matèria fiscal, respecte a la fixació del tipus impositiu, ja que aquest afecta, d'una manera directa, l'element nuclear de l'impost". (Causa 99-1-10P, Aute del dia 4 de juny de 1999).

En aquest cas, és cert que cap llei ha donat competència als Quarts en la matèria.

Cal afegir que la Llei qualificada de delimitació de competències dels Comuns no atribueix cap competència als Quarts en matèria tributaria (veure Articles 9 i 3 de la Llei).

Cinquè.- Resulta d'aquestes disposicions que els tributs pagats al Quart d'Ordino no reposen sobre una base legal i els actes administratius de liquidació de tributs són nuls.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar parcialment el recurs d'apel·lació presentat pel Comú d'Ordino i el Quart d'Ordino.

Segon: Anul·lar i deixar sense efecte l'apartat segon de la part dispositiva de la sentència apel·lada.

Tercer: Confirmar la resta dels pronunciaments de la sentència recorreguda i declarar nul i sense efecte l'acte administratiu del 10 de desembre de 1997, ordenant al Quart d'Ordino la devolució de les sumes indegudament cobrades, incrementades amb els interessos legals guanyats a comptar del 17 de febrer de 1998.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.